

2. Самонавчальна організація: принципи побудови і функціонування [Електронний Ресурс] – Режим доступу до сайту. : https://knowledge.allbest.ru/management/3c0b65625a3bc78b4d43b89421206d26_0.html]

Мельник Анастасія,
студентка 2 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Н. І. Бабіна,**
ст. викл. кафедри менеджменту та адміністрування БДПУ

ГЛОБАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В СВІТІ

Актуальність теми. В економіці держав світовий туризм виконує важливі функції: створює умови для нових робочих місць; сприяє створенню споріднених галузей; залучає інвестиції; позитивно впливає на ВНП.

Ступінь досліджуваності проблеми. Роль міжнародного туризму вивчали вчені: Крістоф Ветпе, Маліка Шагазатова, Гевін Еклс, Реда Шериф та інші. Сучасний стан світового туризму досліджували вітчизняні науковці: Л.О. Іванова, А.В. Діденко, В.М. Ціхановська, В.М. Зайцева та інші.

Мета і методи дослідження. Мета – аналіз тенденцій розвитку світового туризму. Методи – аналітичний, статистичний, прогнозний.

Сутність дослідження. Згідно даних Барометра міжнародного туризму UNWTO у 2015 р. кількість міжнародних туристичних прибуттів збільшилася на 4,4% і становила 1,184 млн доларів США. Це приблизно на 50 млн більше ніж у 2014 р. В цілому попит на ринку був високим, хоча результати турнапрямів виглядають неоднозначно внаслідок різних коливань валютних курсів, падіння цін на нафту та інші сировинні товари, в зв'язку з чим зросли наявні доходи в країнах-імпортерах, але скоротився попит в країнах-експортерах, та внаслідок зростання стурбованості з приводу безпеки і захисту людей. За 2017 р. прийнято більше 1,1 млрд міжнародних туристів. Ця цифра свідчить про те, що число міжнародних прибуттів у порівнянні з 2016 р. збільшилася на 7%, або на 70 млн. Лідерами подорожей стали регіони Середземномор'я (+13%) та Північної Європи (+6%). Перше місце вже котрий рік посідає Франція за кількістю прибуттів, друге місце Іспанія, перегнавши США. Зацікавлення туристів спостерігається до Африканського континенту – кількість підвищилася на 8% (62 млн осіб). Щодо Східної сторони світу – туристи не минули й Азію +6% прибуттів (324 млн осіб). Країни Близького Сходу відвідали 58 млн туристів, це означає, що їх кількість виросла на 5% за останній рік. Про Американський континент зауважимо, що приріст був досить невеликий (+3%), особливо в США (+2%).

За прогнозами UNWTO сфера туризму активно розвиватиметься і в майбутньому. Кількість подорожуючих до 2020 р. сягне 1,6 млрд осіб на рік; доходи від туризму зростуть до 2000 млрд доларів США. Щоденні витрати туристів, за винятком коптів на авіаперевезення, зростуть до 5 млрд доларів

у день. Найбільшими країнами постачальниками туристичних потоків стануть Німеччина, Японія, США, Китай, Великобританія. Обсяги туризму між країнами Західної і Східної Європи будуть зростати в основному в напрямку зі Сходу на Захід [1].

Фахівці UNWTO розробили рекомендації щодо подальшого розвитку міжнародного туризму до 2030 року:

1. Підвищення обізнаності та вимірювання впливу:

Оцінювати та контролювати внесок від туризму та SDG як на національному, так у на субнаціональному рівнях.

Здійснювати моніторинг економічних, соціальних та екологічних наслідків туризму по напрямках.

Підвищувати рівень обізнаності в туристичних компаніях.

Підтримувати ініціативу обміну знаннями серед компаній та бізнес-альянсів, а також партнерські відносини з фондами, системою ООН та університетами. Сприяти високій якості освіти та професійній підготовці.

Створювати стимули для приватного сектору та розробки в галузі стійких технологій та інновацій, застосувати їх в бізнес-моделях.

2. Інтеграція туризму в національну, орієнтовану на SDG планування та ділову практику:

Брати участь у розробці та впровадженні національної стратегії та процесів SDG, сприяти інтегрованій туристичній політиці.

Розробляти комплексну політику в галузі туризму шляхом забезпечення активної участі.

Проводити прозорі консультативні процеси з усіма учасниками туризму: громадське суспільство, приватний сектор, мікропідприємства, пункти призначення, місцеві громади.

3. Ефективні партнерства туризму та SDG:

Зміцнити державно-приватний сектор.

Забезпечити ефективну співпрацю серед усіх основних зацікавлених сторін: уряд національного, субнаціонального та місцевого рівня, приватний сектор, пункти призначення та спільноти, задля поглиблення розуміння перехресного процесу [2].

Ці рекомендації мають на меті допомогти громадськості та приватному сектору, а також розподілити знання та належну практику між усіма зацікавленими сторонами: урядами, бізнесом, системою ООН, академічними колами, громадським суспільством. Ця практика буде життєво важливою для туризму з метою розблокування повного потенціалу.

UNWTO за підтримки Державного секретаріату Швейцарії з економічних питань (SECO), в даний час, розробляє «Подорож до 2030 – Інтернет-платформа туризму для SDG», який буде будувати та розширювати результати цього звіту з погляду на поглиблення знань з боку туристів, розширювати можливості і надихати діяти.

Основні висновки. Сталий туризм міцно орієнтований на порядок денний 2030 року. Для подальшого розвитку необхідна чітка система впровадження, адекватне фінансування та інвестиції в технології, інфраструктуру та людські ресурси. Актуальними залишаються наукові розробки в сфері туризму зі сторони інтернет-платформи. Сподіваємось, що туризм допоможе до 2030 року трансформувати наш світ на краще.

ЛІТЕРАТУРА

1. World Tourism Organization UNWTO. – Режим доступу: <http://www2.unwto.org/>
2. Цілі сталого розвитку 2016-2030 / Офіційний веб-сайт ООН. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-stalohorozvytku>.

Анастасія Мельник,
студентка 2-МН групи
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **В.В.Крижко,**
к.п.н., професор (БДПУ)

**СЦЕНАРНЕ МИСЛЕННЯ – КЛЮЧОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ
МЕНЕДЖЕРА**

Актуальність. Глобалізаційні зміни та виклики XXI століття, пов'язані з атрибутами «суспільства знань», прагненням до «суспільства мрій» та орієнтацією на «м'яку силу» вимагають досконалих професійних та менеджерських якостей від кожного управління. Основна риса вітчизняного соціуму – невизначеність. Будь-яка організація може успішно розвиватися за умови чітко визначених перспектив, планів, проблем та стандартів.

На нашу думку, прогностична функція менеджера може бути реалізована ресурсами мислєдіяльної технології сценарного мислення. Необхідно визначити фрейми понять «прогноз» та «сценарій». Прогноз – це судження, яке прагне "передбачити" специфічну ситуацію і має бути прийнято або відкинуто на базі його позитивних сторін і недоліків. Сценарій же є інструментом, який використовується для визначення того, які види прогнозів повинні бути розроблені, щоб майбутня ситуація була описана повно, з урахуванням всіх головних факторів. [1] Процес управлінського Сценування розглядається як вірогіднісна, можлива історія, спрямована в майбутнє.

Ступінь досліджуваності проблеми. Науковці пов'язують ідею розробки управлінських сценаріїв з ім'ям американського економіста Германа Кана (Herman Kahn,) 50-і роки XX ст. Г. Кан розробив сценаріотехніку, яку він назвав мисленням «future – now» («майбутнє – зараз»). Він скористався терміном scenario (сценарій), пізніше його офіційно замінили словом screenplay. Проблемою сценарності в менеджменті займалися такі теоретики Чандлер, Ансофф, Лоуренс і Лорх, Томпсон і Ендрюс. Нова хвиля досліджень в галузі стратегічного менеджменту ознаменувала 1980-і роки. Після появи робіт Майлза і Сноу (Miles, Snow, 1978) і Портера (Porter,) став розвиватися стратегічний контент-аналіз, який приділяв особливу увагу особливостям успішних стратегій, а не тому, як вони формувалися.

Мета та методи дослідження. Мета дослідження вбачається у визначенні сутності компетентності менеджера в сценарному підході до